9860. Milav. 34.71. — e) श्रचिर्तस् nach kurzer Zeit, bald Buig. P. 3, 33, 22.30. 4,8,69. — f) चिर्स्प gaṇa स्वराद् zu P. 1,1,37. AK. 3,5, 1. H. 1532. nach langer Zeit, spät, endlich: पुत्रं रृष्ट्वा चिर्स्प MBB. 1,4247. 6331. चिर्स्य खलु कृषिन संस्मृता ऽस्मि Hariv. 7234. Hip. 2,8.9. R. 2,54,20. 5,8,2. 11,25. Çik. 112. 97, v. l. — g) चिर् nach langer Zeit, nicht gleich darauf (Gegens. त्तिप्रम्): कुर्यात् Çat. Ba. 13,8,4,2. — h) am Anf. eines comp. ohne Casusendung: lange, nach langer Zeit, spät: चिर्गत lange gegangen, lange abwesend Hip. 3, 1. R. 1,42,1. MBH. 3,17261. ंचात 17256. चिर्गित 13,2184.2193. Hariv. 1131. ंविप्रापित N. 17, 18. ंप्रवासिन् Hir. I, 132. ंप्रणाष्ट्र R. 5,19,20. ंसंवृह्व 1,33,27. ंनिर्गत Çik. 131. ंसंचित Hir. 30,1. ंसंनृत vid. 302. ंस्यत M. 5,25. Suça. 1,191,17. चिर्गित्य lange bestehend 2,368,2. चिर्गिलापित Inda. 5,33. चिर्गत्सुक vid. 323. ंवृत vor langer Zeit geschehen R. 1,4,16. ंविर्चित Mach. 94. चिर्गत् अवरेण, नचिर्म् u. s. w., माचिर्म्.

चिर्कार (चिर् + 1. कार्) adj. lange machend, langsam zu Werke gehend, saumselig MBB. 12,9482. ्कारि dass. 9539. ्कारिक dass. 9483. 9534. fgg. 9547. ्कारिक dass.: चिरं संचित्तपत्पर्याधिरं डार्याचरं स्वपन्। चिरं कार्पाभिपत्तिं च चिर्कारी तथाच्यते॥ 9485.9533.9547. Davon nom. abstr. ्कारिता f. 9524. ्कारित n. 9489. 9536. fg.

चिर्क्रिय (चिर् + क्रिया) adj. dass. AK. 3,1,17. H. 353.

चिर्जात (चिर् + जात) adj. lange geboren, alt: लत्तिश्चिर्जात: älter als du MBn. 3, 18884. भवतिश्चिर्जाततर: 18881.

चिर्जीवक (चिर् + जी॰) m. N. eines Baumes (lange lebend); s. जीवक Garabe. im ÇKDs.

चिर्डाविन् (चिर् + जी $^\circ$) 1) adj. lange lebend R. 2, 1, 23. 36, 18. Varân. Bra. S. 67, 60. Beiw. Mârkaṇḍeja's, Açvatthāman's, Bali's, Vjāsa's, Hanumant's, Vibhīshaṇa's, Kṛpa's und Paraçurāma's Titbjādīt. im ÇKDr. -2) m. a) Bein. Vishṇu's Med. n. 234. -b) Krāhe H. 1322, v. l. Med. N. pr. einer Krāhe Parkat. 149, 11. 154, 8. -c) N. zweier Pūanzen: a) = जीवका. $-\beta$) = शिल्मिल Rīgan. im ÇKDr. - Vgl. चिर्डाविन्.

चिर्जीय (चिर्म् adv. + जीव) adj. lange lebend, dieses und भट्टाचार्य Beinn. versch. Autoren Windischmann in Gel. Anzz. d. k. b. Ak. d. Ww. 1844, No. 72. fg. Gild. Bibl. 291. fg. 403. Verz. d. B. H. No. 938. 343.

चिरंतीविन् (चिर्म् + ती°) 1) adj. lange lebend unbel. — 2) m. a) Bein. Vishņu's H. an. 4,172. — b) Krähe H. 1322. H. an. — c) N. zweier Pflanzen: a) = त्रीवक. — β) = शाल्मिल Riéan. im ÇKDr. — Vgl. चिर्त्तीविन्.

चिर्एरी f. ein noch im väterlichen Hause wohnendes Frauenzimmer P. 4,1,20, Varit., Sch. AK. 2,6,4,9 (चिर्एरी). H. 512. an. 3, 160 (= सुवासिनी und तरूणी). — Vgl. चर्टी, चर्एरी, चिर्एरी.

चिर्तिक m. = निरातिक (und auch daraus entstanden) ÇABDAR. im ÇKDR. Bengal. चिराता.

चिर्ले (von चिर्) adj. alt, aus alten Zeiten stammend P. 4,3,23, Vartt. 1. Vop. 7,141. रलानि Varin. Ban. S. 104,1. — Vgl. चिर्तन.

चिर्त्तन und चिर्त्तन (von चिर्म् adv.) adj. dass. P. 4,3,23. 7,1,1. AK. 3,2,26. H. 1448. Pakkar. 16, 1. 19,4. 153,4. 228,11. ्मृनि P. 4,3,105,

Sch. ेट्वतागार Kull. zu M. 4, 46. pl. die Alten Sau. D. 6, 3. Bein. Çiva's Çıv.

चिर्पाकिन् (चिर् + पा°) spät reifend, m. N. der Feronia elephantum Corr. (s. कापित्य) Råéan. im ÇKDa.

चिर्पुष्प (चिर् + पुष्प) spät blühend, m. Name der Mimusops Elengi Lin. (वक्ल) Rićan. im ÇKDa.

चिर्मेहिन् (चिर् + में) m. Esel (lange seichend) Taik. 2,9, 26. H. 1256. चिर्मोचन (चिर् + में।) n. N. pr. eines Tirtha Ráán-Tar. 1, 149.

चिर्म्भण m. eine Art Falke (s. चिल्ला) TRIK. 2,5,22.

चिर्य (von चिर्), चिर्यति lange machen, säumen, lange ausbleiben Макки. 43, 17. 54, 24. 107, 9. 12. Мілах. 41, 2. Рамкат. 32, 12. 224, 15. 243, 1. 287, 2. RATNÍX. 48, 10. med. Макки. 150, 9. 107, 9, v. l. — Vgl. चिर्य. चिर्रात्र (चिर् — रात्र) n. eine lange Zeit, lange Daner: क्वियंचिर्-रात्राय यच्चानत्थाय कल्पते M. 3, 266. MBn. 13, 4240. Davon dat. चिर्रात्राय वर्ष. gana स्वरादि zu P. 1, 1, 37. lange AK. 3, 3, 1. H. 1332. जीवितुम् MBn. 3, 10568. nach langer Zeit, endlich 3, 4313. Siv. 7, 7. R. 2, 40, 18. चिर्रात्र am Anf. eines comp. lange: चिर्रात्रोपित MBu. 1, 6412. चिर्रात्रितित 5, 169.

चिर्लोकलोक (चिर् - लोक + लोक) adj. dessen Welt eine lange bestehende ist, von den Manen TAITT. Up. 2,8; vgl. Ind. St. 2,223.229. ÇAME. scheint चिर्लोक gelesen zu haben.

चिर्चित्व (चिर् + वि) m. N. cines Baumes, Pongamia glabra Vent. (s. कार्झ), AK. 2,4,2,28. RATNAM. 155. MBH. 9,3036. R. 3,79,34. Suça. 1,132,7. 2,23,12. 284, 2. VARÂU. BŖII. S. 28, 5. Sch. bei Wilson, SÂÑKHJAK. S. 64.

चिर्मूता (चिर् + सूता) f. eine Kuh, die schon lange gekalbt hat, AK. 2,9,71. Auch ेमृतिका Wils.

चिरस्य (चिर + स्य) = नायक (?) Твік. 3,1,8.

चिराटिका f. 1) N. einer Pflanze, eine weissblühende Boerhavia erecta Lin. (श्वेतपुनर्नवा) RATNAM. 23. Enthält चिर्, wie aus dem Synonym पुनर्नवा bervorzugehen scheint. — 2)? = चिटका (vulg. पाताडी): गामूत्र-स्य मुहस्य पुरातनस्य यहायसस्तानि चिराटिकाया:। इति वैध्वकम् ॥ ÇKDn.

चिरातिक्त m. = चिर्तिक्त ÇABDAR. im ÇKDR. VJUTP. 136.

चिराद् (चिर् + श्रद्) lange essend, m. Bein. Garuda's Thik. 1.1.42. चिरात्तक (चिर् + श्रतक) m. N. pr. eines Sohnes des Garuda MBu. 5,3598.

चिर्ष (von चिर्), चिर्षितं, ेत lange machen, säumen. lange ausbleiben: चिर्ष पदि ते साम्य चिर्मिस्म न द्वःखितः MBu. 12,9547. किं चिर्षित R. 2,64,6. चिर्षित MBu. 12,9538. चिर्षिमाणा 1,6016. 3, 17255. R. 4,46,7. Райкат. 257,1. कस्माचिर्षिता उसि MBu. 1,3217. — Vgl. चिर्ष.

चिरापुष (चिर् + श्रापुस्) adj. langes Leben verleihend Pankat. 243,25. चिरापुस् (wie eben) 1) adj. langlebig Suça. 1,322, 15. — 2) m. eine Gottheit Taik. 1,1,5. H. ç. 2.

- 1. चिरि, चिरिणोति verletzen, tödten Duarup. 27, 30. P. 8, 2, 78, Sch. Vgl. जिरि.
- 2. चिरि m. Papagei Trik. 2, 5,17. Varâh. Bru. S. 85,45. Vgl. जोर, चिमि.

il. Theil.